

Katedra dokumentární tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – diplomové x

Autor/ka práce: Bc. Lumír Košař

Název práce: Autentický paradox

Posudek vedoucí/ho práce XPosudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Lucie Králová, KDT

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	A
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	B
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	A
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	B
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	B
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejeté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	B
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava	
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	A
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	B

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1

normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístež položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Lumír Košař se ve své diplomové zabývá komplikovaným konceptem autenticity jakožto určující kvality v tzv. dokumentárním filmu, na níž nahlíží perspektivou antropologických a sociálně-vědních disciplín. Zaměřuje se na způsoby konstruování představ o autenticitě u „obrazů dokumentujících realitu“ a na proměny konceptu autenticity a jejího vnímání, které představuje pomocí teorie post-autenticity antropoložky Jay Owens a zároveň vychází z výzkumu strategií autenticity digitální antropoložky Marie Heřmanové.

Autor se opírá nejen o adekvátní literaturu a výzkumy, aby představil výše zmíněné, ale teoretické úvahy zkouší aplikovat na vlastní praxi. Ta mu slouží jako východisko k tomu, proč se tématem autenticity tak důsledně zabývat, což se odráží v odpovídající struktuře celé práce. Reflektuje hned v úvodu, jakým způsobem se v marketingovém oddělení České televize, kde byl zaměstnán a později v obdobném oddělení na VŠCHT zachází s pojmem autenticita jako s příslibem, pomocí něž se konzumentům obsahu nabízejí audiovizuální produkty. Všimá si, jak se často neuvědomované představy o tom co je autenticita a jak s ní pracovat, stávají nástrojem, který významně ovlivňuje celou oblast marketingových strategií. Ve vztahu k proměňám konceptům autenticity (teorie post-autenticity) zpřítomňuje čtenářovi také formativní povahu světa sociálních sítí, tedy kontexty, v nichž dnes vznikají dokumentární filmy.

Nejvíce oceňuji, že autor zachází ještě dále a vydává se na tenký led, v němž si dovoluje nabídnout vlastní teoretický koncept, opřený o analýzu vybraných audiovizuálních děl a vlastní režijní zkušenost, jež nazývá „autentickým paradoxem“.

V práci ještě trpí nedotažeností některých interpretací, disproporcí u některých témat apod., ty se dají vyřešit, pokud by autor věnoval textu důslednější práci, například pro účely publikace některých jeho částí.

Připomínám, že není mnoho diplomových prací na KDT FAMU, v nichž se jejich autoři odváží nabízet vlastní teoretické koncepty, zářným a již dvacet let hojně citovaným a v mnohém nepřekonaným příkladem je pro mě diplomová práce Jana Gogoly ml. Smrt dokumentárnímu filmu! Od díla k dění (FAMU, 2001). Lumírovu esej vnímám tedy jako podstatné vykročení v bádání o autenticitě ve vztahu k současnému kontextu vzniku nonfikčních filmů, v němž se snaží propojit teoretické zobecnění s vlastními režijními zkušenostmi (kde inklinuje k tzv. neviditelné režii, jejíž kvality jsou s konceptem autenticity neodmyslitelně propojeny).

Cílem autorova úsilí nebylo nabídnout ucelený teoretický model, ale o adekvátní výzkumy a teorii opřenou perspektivu, která mimo jiné odhaluje a popisuje paradoxní povahu autenticity při vytváření tzv. dokumentárního filmu. Práce analyzuje autenticitu jako neustále probíhající proces vyjednávání mezi autorem, postavami a divákem, jejíž hodnota je „realitě“ udělována na základě tohoto procesu.

Práci považuji za inspirativní a přínosnou pro přemýšlení v oblasti non-fikčního filmu a navrhuji známku B.

Datum:2.9.2022

Podpis:Lucie Králová